

רשומות

קובץ התקנות

3 ביוני 1960

1017

ח' בסיון תש"ך

עמוד	
1222	תקנות בתי הדואר (שירות טלפון) (תיקון), תש"ך—1960 .
1222	אכרזת הפיקוח על מצרכים ושירותים (שירותים בנייפיקוח) תשי"א—1951 (תיקון), תש"ך—1960 .
1223	החלטת הכנסת בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות בלו .
1223	החלטת הכנסת בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות היטלים
1223	צו הפיכת קרקע מסוג „מתרוכה" לסוג „מירי" .
1224	אכרזת תקנים (תקן ישראלי 290 — תשרי תש"ך (אוקטובר 1959) — בלוקי חול-סיד (בלוקי סיליקס), תש"ך—1960 .
	מדור לשלטון מקומי
1225	צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (רמת-גב, תיקון), תש"ך—1960 .
1225	חוק עזר לכפר-אתא (הריסת מבנים מסוכנים), תש"ך—1960 .
1227	חוק עזר לכפר-יונה (אספקת מים), תש"ך—1960 .
1232	חוק עזר לקריית-מוצקין (היטל סעד ונופש), תש"ך—1960 .
1235	חוק עזר לרמת-השרון (אספקת מים), תש"ך—1960 .

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר שירות טלפון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 58 לפקודת בתי הדואר, אני מתקין תקנות אלה:

1.	בתקנה 11 לתקנות בתי הדואר (שירות טלפון), תשי"ד—1954 ² (להלן — התקנות העיקריות), בתקנה משנה (א), אחרי הנקודה יוסף:	תיקון תקנה 11
	„כך ישולמו על ידי המנוי דמי שימוש החל מהתאריך בו מוכן המנהל לבצע את העתקת הטלפון, אט ההעתקה לא ברצעה מסיבות שאינן תלויות במנהל“.	
2.	בתקנה 21 לתקנות העיקריות יימחק „עם חום השנה הראשונה לאחר התקנת הטלפון“.	תיקון תקנה 21
3.	בתקנה 23 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (ב) תבוא תקנת משנה זו: „(ב) הופסק שירות הטלפון לפי הוראות תקנת משנה (א), חייב המנוי לשלם — נוסף על כל תשלום שהוא חייב בהתאם לתקנות אלה — סכום שהוא שווה לדמי שימוש בעד חודש אחד מיום ניתוק הטלפון. הסכום האמור ייקבע בהתאם לתעריף שהוא בתוקף ביום הניתוק וכל סכום ששולם על ידי המנוי מראש על חשבון דמי שימוש לתקופה האמורה ינוכה לזכותו“.	תיקון תקנה 23
4.	לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (שירות טלפון) (תיקון), תש"ד—1960“.	השם

ה. בן־מנחם המנהל הכללי של משרד הדואר	אני מסכים כ"ה באייר תש"ד (22 במאי 1960) (חמ 76003)
דוד בן־גוריון שר הדואר	

¹ חוקי א"י, כרך ב' פרק קט"ו, עמ' 1155.
² ק"ת 474, תשי"ד, עמ' 1360.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

אכרזה על שירותים בני־פיקוח

- בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957, אני מכריז לאמור:
1.	בתוספת לאכרזה הפיקוח על מצרכים ושירותים (שירותים בני־פיקוח), תשי"א—1951 ² , הפרטים 11, 12 ו־13 — בטלים.	תיקון התוספת
2.	לאכרזה זו ייקרא „אכרזה הפיקוח על מצרכים ושירותים (שירותים בני־פיקוח) תשי"א—1951 (תיקון), תש"ך—1960“.	השם

פנחס ספיר שר המסחר והתעשייה	י"ט באייר תש"ך (16 במאי 1960) (חמ 74117)
--------------------------------	---

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ת 174, תשי"א, עמ' 1027; ק"ת 908, תשי"ט, עמ' 1386.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות בלו

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949,¹ מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו הבלו על טבק (שינוי תעריף) (תיקון), תש"ך—1960,² שכתוצאה מהן מוגדל בלו או מוטל בלו על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ח באייר תש"ך (25 במאי 1960)

בנימין מינץ (חמ 72384)
סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 151; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
² ק"ת 1003, תש"ד, עמ' 961.

חוק להארכת תקפן של תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ט—1958

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות היטלים

בהתאם לתקנה 3 לתוספת לחוק להארכת תקפן של תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ט—1958,¹ מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 4), תש"ך—1960,² שכתוצאה מהן מוגדל היטל או מוטל היטל על טובין שהיו פטורים ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ח באייר תש"ך (25 במאי 1960)

בנימין מינץ (חמ 74043)
סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18.
² ק"ת 1000, תש"ך, עמ' 910.

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

(לפי דברי־המלך־במועצה על ארץ־ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח הקרקע המשתרע על 722 מטר מרובע הידוע כחלקה 182 בגוש 6542, והרשום בלשכת רישום הקרקעות של פתח־תקה כסוג „מתרוכה“ לפי שטר מס' 1099 מיום 13 באוגוסט 1941, מהווה דרך ציבורית (להלן — הדרך הקיימת); והואיל ובתכנית מפורטת הנקראת „תכנית מס' תגפ/290 — רמות השבים“, שהודעה בדבר ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בילקוט הפרסומים 477, תשט"ו, עמ' 966, נקבע שיש לחסום את הדרך הקיימת; והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת הדרך הקיימת מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“ לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות־ההנאה שהיו־נהנים מהן בדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות־הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה מתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בתוקף סמכותי לפי סעיף 16ג לדברי-המלך-במועצה על ארץ-
ישראל, 1922-1947¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—
1948², כי הדרך הקיימת תיהפך לסוג „מירי“ ותירשם בהתאם לכך, בלשכת רישום הקרקעות
של פתח-תקוה.

כ"ט באייר תש"ך (26 במאי 1960)
(חמ 70130)

פנחס רוזן
שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738; ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 808, עמ' 381.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953¹,
שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת"י 290 — תשרי תש"ך (אוקטובר 1959) — בלוקי חול-סיד (בלוקי
„סיליקט“) הוא תקן רשמי.

אכרזה על תקן
כתקן רשמי

2. התקן האמור הופקד —

מקומות הפקדת
התקן

(1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים,
תל-אביב-יפו;

(2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, בנין פלס,
ירושלים;

(3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים,
תל-אביב-יפו;

(4) במשרד מנהל מחוז חיפה, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות,
חיפה;

(5) במכון התקנים הישראלי, רהוב דיזנגוף 200, תל-אביב-יפו;
וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא בתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.

תחילה

4. לאכרזה זו ייקרא „אכרזת תקנים (תקן ישראלי 290—תשרי תש"ך (אוקטובר 1959)—
בלוקי חול-סיד (בלוקי „סיליקט“), תש"ך—1960“.

העם

י"ג באייר תש"ך (10 במאי 1960)
(חמ 74082)

מ. גלברט
הממונה על התקינה

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה האזורית רמת-נגב

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹ והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948², אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח-1958³, בפרט (מו) — שם הישוב קציעות והשטח המתואר לצדו בטור ב' — יימחק;
(2) אחרי „השטח המסומן במפה בקו כחול“ יווסף „השטח המסומן במפה באות „ד.““.
2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (רמת-נגב, תיקון), תש"ך-1960“.

חיים משה שפירא
שר הפנים

י"ט באייר תש"ך (16 במאי 1960)
(תמ 8001)

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תשי"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 197, השי"ח, עמ' 1256; ק"ח 922, השי"ט, עמ' 1618.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר-אתא בדבר הריסת מכנים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית כפר-אתא חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„בנין“ — מבנה בנוי מאבן, ביטון, טיט, ברזל, עצים או מכל חומר אחר, לרבות יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזטרה, כרכוב או בליטה וכן חלק מבנין או דבר המחובר אליו, סוללת עפר, גדר, משוכה או מבנה אחר המקיף או הגודר או המכוון להקיף או לגדור כל אדמה או שטח;
„בעל“ — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא-כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום;
„מחזיק“ — אדם המחזיק למעשה בבנין כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר;
„מהנדס“ — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מהנדס המועצה וכל אדם שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה;
„המועצה“ — המועצה המקומית כפר-אתא;
„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

2. (א) בעל בנין חייב להחזיק את בנינו במצב המבטיח את שלום המחזיקים בו ואת שלום הציבור.
- (ב) חושש בעל בנין או מחזיק בו, כי הבנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, יודיע על כך מיד לראש המועצה.
- (ג) ראש המועצה יורה למהנדס לערוך, מזמן לזמן — ובמקרה שקיבל הודעה, מיד עם קבלתה — סקר על בנינים העלולים להוות סכנה כאמור בסעיף קטן (ב). המהנדס שערך את הבדיקה, חייב להגיש דין וחשבון לראש המועצה תוך 24 שעות לאחר עריכת הבדיקה.
3. (א) סבור ראש המועצה על פי דין וחשבון שנערך לפי סעיף 2 כי בנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, רשאי הוא לדרוש בהודעה בכתב מבעל הבנין לבצע את העבודות המפורטות בה תוך התקופה ובאופן שנקבעו בהודעה.
- (ב) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.
- (ג) לא מילא בעל בנין אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א) או ביצע את העבודות שלא באופן המפורט בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודות ולגבות מבעל הבנין את הוצאות הביצוע.
4. אישר המהנדס לאחר בדיקה כי בנין נתון במצב שיש בו משום סכנה תכופה למחזיקים או לציבור, רשאי ראש המועצה, באישורו של הממונה על המחוז, לבצע את העבודות הדרושות לשם הריסת הבנין ולגבות את הוצאות הביצוע מאת בעל הבנין.
5. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות לפי הסעיפים 3 או 4, יכריע המהנדס בדבר הסכום באישור בכתב.
6. (א) ראש המועצה או המהנדס רשאי להיכנס, בכל זמן סביר, לכל בנין כדי לברר את מצב הבנין או כדי לבצע עבודות בהתאם להוראות חוק עזר זה.
- (ב) לא יפריע אדם לראש המועצה או למהנדס מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאתרונו, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחד רונה, או הוצגה במקום בולט בבנין שבו דגה ההודעה, או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום המועצה.
8. העובר על הוראה מתוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף חמש לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה, או אחרי הרשעתו בדיון.
9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר-אטא (הריסת מבנים מסוכנים), תש"ד—1960“.

עריכת בדיקה

הודעה

ביצוע עבודות על ידי ראש המועצה

אישור סכום הוצאות

סמכות ראש המועצה והמהנדס להיכנס לבנין

מסירת הודעות

ענשים

השם

נתאשר, צבי הרר
 ט' בניסן תש"ד (6 באפריל 1960)
 (חס 884103)
 ראש המועצה המקומית כפר-אטא
 חיים משה שפירא
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר-יונה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית כפר-יונה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים“ — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית; „רשת פרטית“ — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;

„אביזרים“ — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;

„מד-מים“ — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„נכס“ — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;

„מנהל“ — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

„צרכן“ — אדם המחזיק ברשת פרטית;

„המועצה“ — המועצה המקומית כפר-יונה;

„רשיון שרברב“ — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להלפח
מפעל מים
ולתפעלו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.

(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.

(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;

(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

חיבור למפעל
מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב

בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

רשת פרטית

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה או לשינויה או להחלפתה, אלא באבזורים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אבזורים, הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות החלפה על הצרכן אלא אם כן האבזור שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מגע את פעולתו התקינה של מד-המים.

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת הנחת צינור מים

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל. (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אבזורים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד-המים והאבזורים בהתאם לחשבון.

רכישת מד-מים והתקנתו

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. (ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת. (ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד-מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה או — את הוצאות התיקון אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה. (ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת מים

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לגיקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד-מים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החודשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

ספקת מים פי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות	<p>9. המנהל רשאי באישור המועצה לחייב צרכן בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.</p>
מועד התשלום	<p>10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד"מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה. (ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה, סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון. (ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.</p>
ספור	<p>11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים. (ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו. (ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.</p>
ניתוק החיבור	<p>12. (א) המנהל יתרה בצרכן — (1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה; (2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל; (3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש; (4) שזיהם או הניח לאחור לזיהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי-תיקון מיתקני המים שברשותו. (ב) לא שעה הצרכן להתראות, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים. (ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.</p>
חידוש חיבור שנותק	<p>13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל. (ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.</p>

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00, ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

רשות כניסה

(1) להתקין מדי-מים, לתקנו, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
(2) לבדוק אם יש בנבון, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

השימוש במים

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדי-מים ובמיתקנים המובילים את המים למד-המים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו האספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכום מים שהוא חייב לפי חוק עזר זה — או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

מכירת מים

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

שמירת מפני זיהום

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

דרישת תיקונים

(ב) צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יחקין אדם אביונים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע לו בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

23. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפרייונה (אספקת מים), תש״ך—1960“.

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

500.—	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה
50.—	2. אגרת היבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) — לכל דונם
	3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — לנכס * ששטחו עד 1000 מ"ר
100.—	לכל מ"ר נוסף
0.075	
5.—	4. אגרת התקנת מד-מים (סעיף 6 (ג))
0.70	5. דמי שכירות מד-מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש
5.—	6. אגרת בדיקת מד-מים (סעיף 6 (ה))
0.30	7. אגרת תיקון מד-מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש עד 2 צול

שיעור האגרה
בלירות

	8. אגרת מים (סעיף 7) — לחודש
	(א) במקום שהותקן מד"מים —
1.—	(1) לשימוש ביתי — לכל דירה — עד 10 מ"ק
0.10	למעלה מ-10 מ"ק — לכל מ"ק
0.04	(2) לשימוש חקלאי ומשקי עזר — לכל מ"ק
0.06	(3) לשימוש תעשייתי או מסחרי — לכל מ"ק
0.05	(4) לבניה — לכל מ"ק
	(ב) במקום שלא הותקן מד"מים —
1.80	(1) דירה או בית עסק — לחדר ראשון
0.50	לכל חדר נוסף
	(2) לחשקאה — בתקופה שבין 1 באפריל עד 30 בנובמבר
	כשטופקו מים לקרקע מעובדת ששטחה חצי דונם או
3.—	חלק ממנו
5.—	למעלה מחצי דונם — לכל דונם או חלק ממנו
5.—	9. אגרת הידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
12.—	10. אגרת רשיון שרברב (סעיף (ה)) — לשנה

יצחק א. שלום
ראש המועצה המקומית כפר-יונה

נתאשר.
ט' בניסן תש"ך (6 באפריל 1960)
(חמ 83428)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959

חוק עזר לקרית-מוצקין בדבר היטל סעד ונופש

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959,² מתקינה המועצה המקומית קרית-מוצקין חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"היטל" — היטל סעד ונופש;

"מוסד" — מלון, בית אירוח, פנסיון, בית לינה וכיוצא באלה, בית הבראה, בית החלמה וכיוצא באלה, מסעדה, בית קפה, בר, מזנון, קנטינה וכיוצא באלה, לרבות מועדון לילה, מועדון קלפים, אולם משהקים וכיוצא באלה, אך למעט מועדון שאינו מתנהל לשם השגת רווחים;

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ח"ח 201, תשי"ט, עמ' 215.

„מפקח“ — מי שמונה על ידי ראש המועצה להיות מפקח לענין חוק עזר זה;
 „המועצה“ — המועצה המקומית קרית-מוצקין;
 „ראש המועצה“ לרבות מי שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה,
 כולן או מקצתן;
 „שירות“ —

- (1) אכסון וכן אוכל ושתייה לצריכה במקום נתינתם;
- (2) במוסד שגובים בו דמי כניסה לשם קבלת אוכל ושתייה כאמור — גם רשות הכניסה למוסד;
- (3) רשות השימוש בצידודו או במיתקניו של המוסד שאינם צידוד או מיתקן של ספורט.

ההיטל ושיעורו

2. בעל מוסד יגבה ממקבלי שירותיו היטל בשיעורים הנקובים בתוספת הראשונה.

הצגת הודעה

3. (א) בעל מוסד יציג בו, במקום ניכר לעין —
  - (1) העתק מהתוספת הראשונה מודפס באותיות ברורות;
  - (2) הודעה בנוסח שבתוספת השניה.
 (ב) ראש המועצה רשאי לספק לכל מוסד טפסים של התוספת הראשונה והשניה, ומשטיפקם כאמור, לא ישתמש בעל המוסד אלא בטפסים אלה.

חשבונות

4. (א) בעל מוסד המגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב, יציין בכל חשבון את סכום ההיטל המגיע בקשר לאותו חשבון.
 (ב) ראש המועצה רשאי לקבוע את צורת החשבון שיוגש על ידי בעל מוסד למקבלי שירותיו, ומשנקבעה — לא יוגש חשבון אלא בצורה שנקבעה.

חובה להגיש חשבונות ולנהל פנקסים

5. (א) ראש המועצה רשאי לחייב בעל מוסד, בהודעה בכתב —
  - (1) להגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב;
  - (2) לנהל ספרי חשבונות לרישום יומי של כל תשלום ממקבלי שירותיו;
  - (3) לנהל, אם הוא בעל מלון, פנקס לרישום מקבלי שירותיו.
 (ב) משניתנה הודעה כאמור בסעיף קטן (א), חייב בעל המוסד למלא אחריה.

עזר

6. עזר לפי סעיף 14 לחוק יוגש לוועדת הערר בכתב בהתאם לתקנות הרשומות המקומיות (היטל סעד ונופש) (סדרי הדיון בפני ועדת עזר), תש"ד—1960³, לא יאוחר מהיום הארבעה עשר לאחר שנמסרה לעזרר הודעה על אומדן ועדת השומה או על תביעת המועצה לתשלום ההיטל או על קביעת הדרגה למוסד, או על שינויה, הכל לפי הענין.

סמכויות המפקח

7. (א) מפקח רשאי, בכל עת, להיכנס לכל מוסד על מנת לבדוק ולבקר כל חשבון, קבלה, פנקס או ספר חשבונות הנמצאים ברשות בעל המוסד או אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל המוסד או קופאי או מלצר העובד במוסד, או מקבל שירות במוסד, וכן לעשות כל מעשה אחר הדרוש לו כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה, או כדי לאפשר את ביצועו.
 (ב) בעל מוסד וכן אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל מוסד, וכן קופאי או מלצר העובד במוסד, ימסור למפקח, לפי דרישתו, כל חשבון, קבלה, פנקס, ספר חשבונות או מסמך אחר שברשותו, או כל ידיעה כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו; כן חייב מקבל שירות למוסד למפקח כל חשבון או קבלה שקיבל מבעל מוסד, וכן כל ידיעה הדרושה כאמור.

³ ק"ת 974, תש"ד, עמ' 508.

עבירות
וענשים

ביטול

השם

8. מי שעשה אחת מאלה:
- (1) עבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה;
  - (2) ערך חשבון כוזב או בלתי נכון למקבל שירותיו;
  - (3) מסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים או בלתי נכונים;
  - (4) הפריע למפקח או מנע בעדו מלהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה.
- דינו — קנס 500 לירות.
9. חוק עזר לקרית-מוצקין (היטל לצרכי סעד), תשי"ט—1959⁴ — בטל.
10. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לקרית-מוצקין (היטל סעד ונופש)", תש"ך—1960.

תוספת ראשונה

(סעיף 2)

שיעורי ההיטל

פטור	במוסד שדרגתו 1 —	(1)
	במוסד שעיקר עסקו הוא מכירת משקאות קלים —	(2)
פטור	במוסד שדרגתו 2 —	(3)
5% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות	במוסד שדרגתו 3 —	(4)
7.5% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות	במוסד שדרגתו 4 —	(5)
10% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות	במוסד שהוא מועדון לילה שדרגתו	(6)
	א' —	
10% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות	במוסד שהוא מועדון לילה שדרגתו	(7)
	ב' —	
15% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות	במוסד שהוא מועדון קלפים —	(8)
20% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות	במוסד שהוא אולם משחקים —	(9)
10% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות		

תוספת שנייה

(סעיף 3)

הודעה

היטל סעד ונופש

בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959, מקבל שירות במוסד חייב לשלם לבעל המוסד בשעת התשלום של תמורת השירות, סכום השווה להיטל שבעל המוסד חייב לגבות עקב השירות, לפי חוק עזר לקרית מוצקין (היטל סעד ונופש), תש"ך—1960, והוא על אף האמור בכל חוק הדין בפיקוח על המחירים.

נתאשר, כ' בניסן תש"ך (17 באפריל 1960)
 (חפ 852113)

מ. גושן
 ראש המועצה המקומית קרית-מוצקין

חיים משה שפירא
 שר הפנים

⁴ ק"ח 860, השי"מ, עמ' 500.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לרמת-השרון בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית רמת-השרון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
- „מפעל מים“ — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
  - „רשת פרטית“ — אביזר או מכשיר אחר, למעט מדמים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
  - „אביזרים“ — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
  - „מדמים“ — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
  - „נכס“ — בנין או חלק ממנו וקרקע תפוסה או פנויה;
  - „מנהל“ — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;
  - „צרכן“ — אדם המחזיק ברשת פרטית;
  - „המועצה“ — המועצה המקומית רמת-השרון;
  - „רשיון שרברב“ — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת מפעל מים ולהפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
- (ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום הינתנו.
- (ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
- (ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —
- (1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;
  - (2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

חיבור למפעל מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
- (ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.
- (ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —
- (1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן
  - (2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביונים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.
 (ג) המנהל רשאי להורות על החלפת האביונים, הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביון שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הגיחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת הנחת צינור מים

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.
 (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אביונים לשם התקנתם על ידי המנהל והצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד-המים והאביונים בהתאם לחשבון.

רכישת מד-מים והתקנתו

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
 (ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשים בשיעור שנקבע בתוספת.
 (ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד-מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה או את הוצאות התיקון אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.
 (ו) היה לצרכן יטוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס, ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת מים

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.
 (ג) לא פעל מד-מים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

פקדונות

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד-מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

מועד התשלום

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם עם מתן הרשיון לאותה בניה על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות הסעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

ניתוק החיבור

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

- (1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה ;
- (2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל ;
- (3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש ;
- (4) שזיהם או הגיח לאחר לזחם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בחום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל מים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת מים

14. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) תלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

רשות כניסה

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

- (1) להתקין מד-מים, לתקנו, לבדוק, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן לשנות, לסלק, למדוד או להגיה מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה ;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבוז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו

לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט מנהל, במדרמים ובמיתקנים המובילים את המים למדרי

מים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

מכירת מים

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

שמירה מפני זיהום

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

דרישת תיקונים

(ב) צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

רשיון שרברב

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד 31 במרס של השנה שלאחר גתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה

מסירת הודעה

בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-(ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב), והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

23. תחולתו של חוק עור זה היא עד יום י"ד בניסן תשכ"א (31 במרס 1961).

24. לחוק עור זה ייקרא „חוק עור לרמת-השרון (אספקת מים), תש"ך—1960”.

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

1000.—	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה
	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) — למגרש עד 1000 מ"ר
150.—	למעלה מ-1000 מ"ר עד 2500 מ"ר — לכל מ"ר
0.15	למעלה מ-2500 מ"ר — לכל מ"ר
0.10	נוסף לזה, לכל מ"ר — בדירה פרטית עד 35 מ"ר
0.75	בדירה בשיכון עממי עד 35 מ"ר
0.60	בדירה למעלה מ-35 עד 60 מ"ר
0.90	בדירה למעלה מ-60 עד 100 מ"ר
1.—	בדירה למעלה מ-100 מ"ר
1.50	בבית מסחר או בית עסק
1.—	בבנייני חרושת ומלאכה
0.70	3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — לכל מ"ר של מגרש — עד דונם
0.13	לכל מ"ר נוסף
0.10	4. אגרת התקנת מד"מים (סעיף 6 (ג))
10.—	5. דמי שכירות מד"מים (סעיף 6 (ד)) — לפי גודל מד"המים — לחודש מד"מים עד 1"
1.—	מד"מים למעלה מ-1"
0.70	6. אגרת בדיקת מד"מים (סעיף 6 (ה))
5.—	7. אגרת תיקון מד"מים (סעיף 6 (ה)) לפי גודל מד"המים — לחודש מד"מים ¼"
0.40	מד"מים ½"
0.50	מד"מים 1"
0.75	מד"מים 1½"
1.—	

8. אגרת מים (סעיף 7) —

(א) במקום שהותקן מד-מים —

- (1) לשימוש ביתי — לחודש —
עד 10 מ"ק 0.70
ל-5 מ"ק נוספים על 10 מ"ק — לכל מ"ק 0.09
לכל מ"ק נוסף על 15 מ"ק 0.12
- (2) לגינות ומשקי עזר מעובדים —

(א) בתקופה שבין 1 באפריל עד 30 בנובמבר,

- בהגבלה של 8½ מ"ק לחודש לכל 100 מ"ר
או חלק מהם — לכל מ"ק 0.035
לכל מ"ק שמעל ל-8½ מ"ק עד 10 מ"ק 0.07
לכל מ"ק שמעל ל-10 מ"ק עד 15 מ"ק 0.09
לכל מ"ק שמעל ל-15 מ"ק 0.12

(ב) בתקופה שבין 1 בדצמבר עד 31 במרס, בהגבלה

- של 3 מ"ק לחודש לכל 100 מ"ר או חלק
מהם — לכל מ"ק 0.035
לכל מ"ק שמעל ל-3 מ"ק עד 10 מ"ק 0.07
לכל מ"ק שמעל ל-10 מ"ק עד 15 מ"ק 0.09
לכל מ"ק שמעל ל-15 מ"ק 0.12

- (3) לשימוש תעשייתי, מסחרי ובניה — לכל מ"ק 0.07

(4) לשימוש חקלאי —

- עד 800 מ"ק לשנה לדונם — לכל מ"ק 0.035
מעל ל-800 מ"ק לשנה לדונם — תוספת 20%
לאגרה האמורה.

(ב) במקום שלא הותקן מד-מים — לחודש —

- לשימוש ביתי — ליחידת דיור 2.50
בית קפה, מסעדה וקיוסק למשקאות 5.—
בית עסק, בית מלאכה, חנות 1.50
לגינות ומשקי עזר —
עד 250 מ"ר 1.75
למעלה מ-250 מ"ר עד 500 מ"ר 3.50
למעלה מ-500 מ"ר עד 750 מ"ר 5.25
למעלה מ-750 מ"ר עד 1000 מ"ר 7.—
למעלה מ-1000 מ"ר — לכל מ"ר 0.07

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג)) ( )

- 10.— 10. אגרת רישיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה

נתאשר,

כ"ג באדר תש"ך (22 במרס 1960)
(המ 854002)

דוד רשף

ראש המועצה המקומית רמת-השרון

חיים משה שפירא
שר הפנים